

UZASADNIENIE PROJEKTU USTAWY *O INFRASTRUKTURZE INFORMACJI PRZESTRZENNEJ*

1. Stan istniejący

Rosnące potrzeby w zakresie dostępu do informacji przestrzennej i ich wykorzystania w procesach decyzyjnych połączone z lawinowym przyrostem różnego rodzaju danych odniesionych do zjawisk nad, na i pod powierzchnią ziemi oraz postęp technologiczny sprawiły, że od kilku lat w Polsce jest szeroko dyskutowana problematyka budowy infrastruktur informacji przestrzennej. Podstawowym celem tworzenia infrastruktur informacji przestrzennej jest optymalizacja kosztów pozyskiwania danych przestrzennych przez jednostki administracji publicznej oraz ułatwienie dostępu do informacji przestrzennej gromadzonej przez administrację na różnych szczeblach organów publicznych i w różnych sektorach gospodarczych wszystkim zainteresowanym podmiotom.

Istotą infrastruktury informacji przestrzennej jest interoperacyjność, czyli możliwość łączenia zbiorów danych przestrzennych, gromadzonych przez różne podmioty, oraz interakcji usług sieciowych związanych z tymi zbiorami oraz wspólne korzystania przez organy administracji ze zbiorów i usług danych przestrzennych. Osiągnięcie tych celów wymaga ścisłego współdziałania organów administracji skierowanego na rozwiązywanie aspektów organizacyjnych, technicznych i semantycznych.

Współdziałanie organizacyjne partnerów współtworzących infrastrukturę, a zatem urzędów, instytucji, organizacji i firm, zainteresowanych korzystaniem z danych przestrzennych i związanych z nimi usług, dotyczy w głównej mierze budowy wspólnych elementów tej infrastruktury. Techniczne aspekty dotyczą wdrażania nowoczesnych technologii, urządzeń i standardów technicznych w sposób zapewniający współdziałanie różnych systemów teleinformatycznych. Rozwiązywanie aspektów semantycznych prowadzi do ujednoczenia terminów i pojęć stosowanych w zakresie informacji przestrzennej w różnych dziedzinach wiedzy, gospodarki, w różnych środowiskach oraz zastosowaniach i ma na celu poprawne rozumienie danych przestrzennych oraz ich efektywne wykorzystanie.

Infrastruktury informacji przestrzennej mogą powstawać samorzutnie w trybie porozumień zainteresowanych stron (tak jak to dzieje się w Polsce w odniesieniu do infrastruktur o charakterze regionalnym) lub być ustanawiane przepisami prawa.

Kluczowe znaczenie dla proponowanej regulacji miało przyjęcie przez Parlament Europejski i Radę w dniu 14 marca 2007 r. dyrektywy 2007/2/WE ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie „**IN**frastructure for **SP**atial **InfoR**mation in **E**urope” (INSPIRE), (Dz. Urz. UE L 108, z 25.04.2007, str. 1). INSPIRE ma się opierać na infrastrukturach informacji przestrzennej ustanowionych i prowadzonych przez państwa członkowskie (pkt. 5 preambuły dyrektywy INSPIRE). Dla Polski oznacza to zobowiązanie terminowego utworzenia Polskiej Infrastruktury Informacji Przestrzennej, której pierwszym elementem jest wprowadzenie do prawa polskiego odpowiednich przepisów. Zgodnie z art. 24 ust. 1 dyrektywy INSPIRE państwa członkowskie muszą wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania dyrektywy INSPIRE najpóźniej w terminie do 15 maja 2009 r. Proponowana

regulacja tj. projekt ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej wypełnia ten obowiązek.

2. Cel i uwarunkowania regulacji

Przedmiotem projektu ustawy jest określenie podstawowych zasad tworzenia i działania infrastruktury informacji przestrzennej w Polsce. **Polska infrastruktura informacji przestrzennej (zwana dalej infrastrukturą) będzie obejmowała wszystkie szczeble administracji publicznej oraz będzie służyła wszystkim użytkownikom informacji przestrzennej w kraju i we Wspólnocie.** W ramach infrastruktury mogą być realizowane inicjatywy tworzenia infrastruktur regionalnych, lokalnych i tematycznych pod warunkiem zapewnienia ich interoperacyjności i zgodności z przepisami wykonawczymi do dyrektywy INSPIRE i niniejszego projektu ustawy. A zatem infrastruktura informacji przestrzennej w Polsce będzie miała charakter interdyscyplinarny, międzyresortowy oraz wielopodmiotowy i wielotematyczny, co znalazło odzwierciedlenie w projekcie ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej.

Celem projektowanej ustawy jest również wprowadzenie mechanizmów prawnych, które pozwolą na zapewnienie interoperacyjności i współdziałania w zakresie danych, metadanych, usług elektronicznych, koordynacji budowy i rozwoju infrastruktury. Dla uzyskania tych efektów konieczne było nałożenie na organy administracji różnych szczebli, odpowiedzialne na mocy odrębnych przepisów do prowadzenia rejestrów publicznych związanych z tematami danych przestrzennych, nowych zadań oraz wskazanie zasad i sposobów realizacji dotychczasowych zadań w związku z koniecznością wypełnienia obowiązków wynikających z budowy i wdrażania krajowej infrastruktury informacji przestrzennej. Niezbędne było również ustanowienie organów wiodących odpowiedzialnych za koordynację działań w zakresie budowy elementów infrastruktury związanej z poszczególnymi tematami danych przestrzennych.

Jako organ odpowiedzialny za tworzenie, utrzymywanie i rozwijanie całej infrastruktury informacji przestrzennej w Polsce, wskazany jest minister właściwy do spraw administracji publicznej, który część przypisanych mu zadań wykonywać będzie przy pomocy Głównego Geodety Kraju.

Dane przestrzenne, o których mówi projekt ustawy (art. 4 ust. 1) odnoszą się do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, są dostępne w formie elektronicznej, są utrzymywane przez organ publiczny oraz należą do jednego z tematów wymienionych w załączniku do niniejszego projektu ustawy.

Należy podkreślić, iż projekt ustawy nie nakłada obowiązku gromadzenia nowych danych przestrzennych (punkt 13 preambuły dyrektywy INSPIRE), pozostawiając te kwestie innym aktom prawnym.

W projekcie zostały zawarte także przepisy regulujące zasady interaktywnego dostępu do danych przestrzennych w postaci tzw. usług danych przestrzennych, z zachowaniem wszelkich praw własności intelektualnej organów publicznych oraz zasad ochrony danych zgodnie z prawodawstwem unijnym i polskim.

Z uwagi na podstawowe znaczenie projektowanej ustawy dla całości zagadnień związanych z korzystaniem z rozwiązań informatycznych w zakresie udostępniania

informacji przestrzennej przez organy władzy publicznej, w projekcie wprowadzono przepisy ujednolicające i standaryzujące terminologię z zakresu informacji przestrzennej. Po raz pierwszy w projekcie tej ustawy wprowadzono definicję następujących pojęć: dane przestrzenne, informacja przestrzenna, temat danych przestrzennych, obiekt przestrzenny, usługa danych przestrzennych, metadane, infrastruktura informacji przestrzennej, geoportal infrastruktury. Terminy te są powszechnie używane w wielu przepisach niższej rangi oraz instrukcjach i wytycznych technicznych, nie zawsze jednak w sposób ujednolicony.

Projektowana ustawa stanowi również kolejny krok w kierunku realizacji przyjętego przez Sejm i rząd planu działania w zakresie rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce.

Projekt ustawy nowelizuje ustawę z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne, wprowadzając przepisy dostosowujące zbiory danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz kompetencje i obowiązki organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej do wymogów dyrektywy INSPIRE.

W szczególności projekt ustawy wprowadza obowiązek prowadzenia w systemie informatycznym baz danych przestrzennych i metadanych opisujących te zbiory, określa zasady ich udostępniania oraz wykorzystania przez organy administracji publicznej różnych szczebli.

3. Opis obecnych ram prawnych i uzasadnienie dla zmian

Obecnie w polskim porządku prawnym brak jest aktu prawnego, który kompleksowo regulowałby zasady budowy i funkcjonowania infrastruktury informacji przestrzennej w Polsce, aczkolwiek obowiązek gromadzenia, aktualizacji i udostępniania informacji i danych odniesionych do powierzchni Ziemi dotyczy wielu organów publicznych i jest wymieniany w wielu aktach prawnych. Co więcej, w tych przepisach nie używa się typowych określeń dla danych odniesionych do powierzchni Ziemi, takich jak: dane przestrzenne, dane geograficzne, dane o terenie, czy geodane, wobec czego wiele organów publicznych nie do końca jest świadomych faktu gromadzenia i udostępniania danych przestrzennych. Projekt ustawy uzupełnia te luki w polskim systemie prawnym.

Mając na względzie, że istotne znaczenie w procesie tworzenia infrastruktury informacji przestrzennej mają zbiory danych georeferencyjnych, wchodzące w skład państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, niezbędna jest nowelizacja ustawy z dnia 17 maja 1989 r.- Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz niektórych przepisów wykonawczych do tej ustawy.

Ze względu na szczególne znaczenie dla infrastruktury informacji przestrzennej rejestru terytorialnego, o którym mowa w art. 47 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, niezbędna jest nowelizacja tej ustawy, w zakresie zaproponowanym w art. 24 projektu ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej.

Zapisy art. 6 oraz art. 20 ust. 1 i 2 projektu ustawy, w ocenie projektodawców, w sposób wystarczający i dostateczny rozstrzygają o obowiązkach organów wiodących w zakresie przyporządkowanych im tematów danych przestrzennych.

Nowelizacja Prawa geodezyjnego i kartograficznego

Nowelizacja Prawa geodezyjnego i kartograficznego obejmuje art. 2, 4, 5, 7a, 7b, 7c, 7d, 9, 19, 24, 24b, 26, 40, 47a oraz 47b i ma w szczególności na celu dostosowanie przepisów tej ustawy do potrzeb związanych z tworzeniem w Polsce infrastruktury informacji przestrzennej oraz uwarunkowań wynikających z wdrażaniem nowoczesnych technologii teleinformatycznych.

Uzasadnienie proponowanych zmian w tej ustawie przedstawia się następująco:

1. W art. 2 nowelizowanego Prawa geodezyjnego i kartograficznego, w słowniczku dodano definicję pojęcia „harmonizacja zbiorów danych”. Powyższa zmiana jest wynikiem ustaleń z przedstawicielami Ministerstwa Obrony Narodowej, na konferencji uzgodnieniowej.
2. Zakres tematyczny baz danych wymienionych w art. 4 nowelizowanego Prawa geodezyjnego i kartograficznego obejmuje zbiory danych przestrzennych dotychczas prowadzone przez Służbę Geodezyjną i Kartograficzną, z tym, że część tych zbiorów prowadzona była w postaci analogowej. Projekt ustawy przesądza o informatycznej formie tych zbiorów oraz wprowadza obowiązek prowadzenia dla każdego ze zbiorów metadanych.
3. Projekt nowelizowanej ustawy znosi niewykonany dotychczas obowiązek założenia i prowadzenia dla obszaru całego kraju mapy zasadniczej. Wprowadza w to miejsce obowiązek założenia i prowadzenia w systemie informatycznym dla terenów miast oraz zwartych zabudowanych i przeznaczonych pod zabudowę obszarów wiejskich bazy danych obiektów topograficznych o szczegółowości zapewniającej tworzenie standardowych opracowań kartograficznych w skalach 1:500 – 1:5000, zintegrowanej z bazami danych: ewidencji gruntów i budynków, szczegółowych osnów geodezyjnych oraz geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu. Mapa zasadnicza w świetle proponowanych regulacji prawnych staje się standardowym opracowaniem kartograficznym tworzonym na podstawie baz danych: szczegółowych osnów geodezyjnych, ewidencji gruntów i budynków, geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz ww. bazy danych obiektów topograficznych. Proponowana zmiana przepisów jest uzasadniona zarówno ze względów ekonomicznych jak i merytorycznych.
4. Nowelizowane przepisy art. 5 Prawa geodezyjnego i kartograficznego tworzą warunki do integracji infrastruktury teleinformatycznej oraz zbiorów danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.
5. W nowelizowanym art. 7a Prawa geodezyjnego i kartograficznego rozszerzeniu i dostosowaniu do nowelizowanych przepisów art. 4 Prawa geodezyjnego i kartograficznego oraz projektu ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, ulegają zadania kompetencyjne Głównego Geodety Kraju. Na szczególną uwagę zasługują kompetencje dotyczące realizacji zadań z dziedziny geodezji i kartografii, a w szczególności w zakresie: modernizacji ewidencji gruntów i budynków (katastru nieruchomości), tworzenia baz danych topograficznych i ogólnogeograficznych wraz z numerycznymi modelami terenu, obrazowań lotniczych i satelitarnych, w tym ortofotomap. Tworzy się przez to warunki do skutecznego oddziaływania Głównego Geodety Kraju na proces budowy, modernizacji i bieżącego utrzymania krajowego

systemu informacji przestrzennej jako podstawowego elementu krajowej infrastruktury informacji przestrzennej wraz z referencyjnymi zasobami danych, które powinny być wykorzystywane przez inne organy administracji publicznej do realizacji swoich zadań statutowych (m.in. spisu powszechnego przez GUS, zadań dotyczących zarządzania środowiskiem przez Ministra Środowiska, zarządzania kryzysowego i bezpieczeństwa przez Ministra SWiA, planowania przestrzennego i rozwoju przez Ministra Infrastruktury).

6. Z uwagi na referencyjny i interdyscyplinarny charakter rejestrów prowadzonych przez służbę geodezyjną a jednocześnie niezwykle istotny dla administracji zakres realizowanych przez służbę geodezyjną zadań oraz dla poparcia zmian wykazanych w pkt 5, w art. 7a wprowadzone stosowne zapisy dotyczące projektów rządowych programów realizacji zadań z dziedziny geodezji i kartografii. Programy służyć będą między innymi realizacji celów polityki rozwoju określonych w art. 2 oraz celów strategicznych wyszczególnionych w średniookresowej strategii rozwoju kraju, o których mowa w art. 9 ust. 2 oraz innych strategiach rozwoju wskazanych w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2006r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Programy rządowe przygotowywane przez Głównego Geodetę Kraju mogą również dotyczyć zagadnień nieuwjętych w dokumentach rządowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju a są nadzwyczaj istotne dla realizacji zadań rządowych. W tych przypadkach zostaną zastosowane instrumenty prawne i finansowe określone w odrębnych przepisach. W szczególności w odniesieniu do strategii rozwoju kraju planowane do przedłożenia Radzie Ministrów programy rządowe przyczynią się do realizacji priorytetów: wzrost konkurencyjności i innowacyjności gospodarki, poprawa stanu infrastruktury technicznej i społecznej, budowa zintegrowanej wspólnoty i jej bezpieczeństwo, a także rozwój regionalny i podniesienie spójności terytorialnej między innymi poprzez budowę sprawnej i nowoczesnej administracji oraz znaczącego wzrostu udziału obywateli w procesach decyzyjnych administracji. Poza bezpośrednią realizacją celów strategicznych wesprą pośrednio cele programów rządowych, zatwierdzonych bądź planowanych, oraz zadania rządowe związane z planowaniem przestrzennych, zarządzaniem kryzysowym, monitorowaniem i ochroną środowiska, wspólną polityką rolną, rozwojem infrastruktury w tym w szczególności transportu i budownictwa mieszkaniowego, ratownictwo medyczne ze względu na podstawowy i referencyjny charakter zarówno danych jak i usług w dziedzinie geodezji i kartografii.
7. Nowym i ważnym zadaniem Głównego Geodety Kraju, w kontekście bardzo szybkich zmian technologicznych, jakie obejmują geodezję i kartografię, jest tworzenie systemu i programu szkoleń w tej dziedzinie oraz współdziałanie z ośrodkami naukowymi, badawczo-rozwojowymi, organizacjami zawodowymi i firmami w realizacji tych szkoleń.
8. W miejsce państwowego rejestru granic i powierzchni jednostek podziału terytorialnego państwa, prowadzonego dotychczas przez Głównego Geodetę Kraju i wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, projekt ustawy wprowadza obowiązek prowadzenia przez Głównego Geodetę Kraju we współdziałaniu z marszałkami województw oraz innym właściwymi organami administracji publicznej, państwowy rejestr granic i powierzchni jednostek podziałów terytorialnych kraju, zintegrowany z ewidencją gruntów i budynków oraz ewidencją miejscowości, ulic i adresów, umożliwiający gromadzenie, aktualizowanie i udostępnianie danych dotyczących:

- 1) granic państwa,
- 2) granic jednostek podziałów terytorialnych kraju, w tym w szczególności:
 - zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa,
 - podziału kraju na potrzeby ewidencji gruntów i budynków,
 - podziału kraju na potrzeby statystyki publicznej,
 - podziału kraju ze względu na właściwość miejscową sądów,
 - podziału kraju ze względu na właściwość miejscową organów i jednostek organizacyjnych administracji specjalnej, takich jak: archiwa państwowe, urzędy skarbowe, izby skarbowe, nadleśnictwa, regionalne dyrekcje Lasów Państwowych, regionalne zarządy gospodarki wodnej, urzędy morskie,
- 3) granic pasa nadbrzeżnego i linii podstawowej,
- 4) pola powierzchni jednostek zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa oraz pola powierzchni jednostek podziału kraju na potrzeby ewidencji gruntów i budynków,
- 5) adresów i ich lokalizacji przestrzennej.

Proponowana regulacja prawna wychodzi na przeciw potrzebom obywateli i administracji publicznej.

9. Nowelizacja art. 7b i 7c ma na celu wyeliminowanie z zakresu obowiązków wojewódzkich inspektorów nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, zadań, które nie mają związku z kontrolą i nadzorem oraz dostosowanie zadań i kompetencji marszałka województwa do postanowień art. 4 ust. 1a.
10. Nowelizowany art. 7d określa bazy danych, których zakładanie, prowadzenie i udostępnianie jest zadaniem starostów, a także jednoznacznie potwierdza zadania starosty związane z prowadzeniem rejestru cen i wartości nieruchomości, wynikające dotychczas tylko pośrednio z treści art. 26 ust. 2 Prawa geodezyjnego i kartograficznego.
11. Nowelizacja art. 9 poprzez dodanie ust.2 zawiera delegację do wydania rozporządzenia dotyczącego zakresu map tematycznych oraz specjalnych pozostających w kompetencjach Głównego Geodety Kraju co jest o tyle istotne, iż dotychczasowe zapisy nie precyzowały takiego zakresu a opracowania tego typu muszą być realizowane i są jednym z istotnych elementów wykorzystania zbiorów informacyjnych gromadzonych przez organy publiczne.
12. Poprzez nowelizację treści upoważnienia zawartego, w art. 19 Prawa geodezyjnego i kartograficznego tworzy się warunki prawne do wydania nowych przepisów wykonawczych zapewniających wdrożenie postanowień projektu ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej, dotyczących w szczególności interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych oraz harmonizacji tych zbiorów, oraz dostosowanie do nowoczesnych rozwiązań technologicznych zasad pozyskiwania, utrzymania, udostępniania i wymiany danych przestrzennych, w tym wymiany tych danych pomiędzy organami administracji geodezyjnej i kartograficznej a wykonawcami prac geodezyjnych i kartograficznych.
13. Poprzez nowelizację przepisów art. 24 i art. 40 Prawa geodezyjnego i kartograficznego porządkuje się zasady dotyczące opłat za udostępnianie informacji gromadzonych w bazach danych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, standardowych

opracowań kartograficznych oraz innych materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, a także za wykonywanie czynności związanych z udostępnianiem tych informacji, opracowań i materiałów oraz wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego, oraz dostosowuje się te zasady do przepisów projektu ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej oraz przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

14. Nowa treść upoważnienia ustawowego zawartego w art. 40 ust. tworzy warunki prawne do ustalenia i wdrożenia nowych zasad gromadzenia, aktualizacji i udostępniania zbiorów danych przestrzennych państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dostosowanych do rozwiązań technologicznych.
15. Proponowane przepisy art. 24b, zobowiązujące Głównego Geodetę Kraju do utworzenia i utrzymywania, we współpracy ze starostami, wojewodami oraz ministrem właściwym do spraw sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ministrem właściwym do spraw środowiska, prezesem Głównego Urzędu Statystycznego oraz prezesem Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, systemu teleinformatycznego integrującego informacje o nieruchomościach. Nawiązują one do rządowego programu, którego realizacja powierzona została Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Rządowego Programu Rozwoju Zintegrowanego Systemu Informacji o Nieruchomościach rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2004 r. (Dz. U. Nr 264, poz. 2631, zm. Dz. U. z 2008 r. Nr 86, poz. 527)
16. Nowelizowane przepisy art. 47a i art. 47b wypełniają lukę prawną dotyczącą treści i zasad prowadzenia przez gminy ewidencji numeracji porządkowej nieruchomości, która jest jednym z referencyjnych rejestrów krajowej infrastruktury informacji przestrzennej.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. Jednocześnie brak jest podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy.

4. Ograniczenie uznaniowości i uproszczenie stosowanych procedur

Dzięki powszechnemu dostępowi administracji publicznej, przedsiębiorców i obywateli do informacji przestrzennej za pomocą usług sieciowych ograniczy się uznaniowość zarówno w udostępnianiu informacji jak i podejmowaniu na jej podstawie decyzji. Powszechny i nieodpłatny dostęp do informacji dla administracji publicznej znacznie uprości dotychczas stosowane procedury.

Należy stwierdzić, iż projekt ustawy o infrastrukturze informacji przestrzennej wprowadza do polskiego porządku prawnego jedynie niezbędne, minimalne zobowiązania. Projekt nie nakłada też dodatkowych obowiązków na społeczeństwo (obywatela, przedsiębiorcę), a przyczynia się do ułatwienia dostępu do usług administracji publicznej i rejestrów publicznych prowadzonych przez administrację publiczną na podstawie innych przepisów. Poprzez szersze m.in. internetowe udostępnianie usług i danych z zakresu informacji przestrzennej, należy zauważyć znaczące, dodatkowe ułatwienia dla obywatela, przedsiębiorców i administracji jako skutek proponowanej regulacji.

Należy zaznaczyć, że system prawny służący wdrożeniu dyrektywy INSPIRE tworzyć będą również akty wykonawcze – rozporządzenia i decyzje Komisji Europejskiej obowiązujące wprost organy administracji publicznej tworzące infrastrukturę informacji przestrzennej (niektóre z nich już weszły w życie).

5. Informacja o konieczności notyfikacji projektu

Omawiany projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w paragrafie 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z dnia 31 grudnia 2002 r., Nr 239, poz. 2039), a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach.

6. Informacja o obowiązku przedstawienia projektu właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej

Projekt nie podlega również obowiązkowi przedstawienia przez organ wnioskujący instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia. Zgodnie z art. 24, ust. 2 Dyrektywy INSPIRE Państwa członkowskie są zobowiązane do przekazania Komisji tekstów podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej dyrektywą INSPIRE.

Projekt ustawy po podpisaniu i opublikowaniu w Dzienniku Ustaw zostanie notyfikowany Komisji Europejskiej jako Krajowy Środek Wykonawczy.

7. Przepisy prawa Unii Europejskiej, których wdrożenie jest celem projektu

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, a konieczność jej uchwalenia jest związana z wdrożeniem DYREKTYWY 2007/2/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającą infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE).

Zgodność przepisów dyrektywy INSPIRE z projektowaną ustawą stanowi tabela zbieżności, będąca załącznikiem do uzasadnienia.

8. Termin wejścia w życie projektu ustawy

Dyrektywa przewiduje wejście w życie projektu ustawy oraz towarzyszących jej przepisów wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy INSPIRE w terminie do 15 maja 2009 r. (art. 24, ust. 1 dyrektywy INSPIRE).